

SAMEN IN STRIJD VOOR EEN UITGEBOUWDE HULP EN ZORG !

STOP DE BESPARINGSPOLITIEK OP ZORGBEHOEVENDE EN ZORGVERSTREKKER!

WACHTRIEN WORDEN EEN INDIVIDUEEL PROBLEEM VAN DE ZORGBEHOEVENDE

Het tekort aan middelen in de gehandicaptenzorg in Vlaanderen is algemeen bekend. Door de lange wachtlijsten krijgt bijna 1 op de 3 van de mensen met een beperking niet de zorg die ze nodig heeft. De Vlaamse Overheid kiest ervoor dit "aan te pakken" door zwaar in te zetten op de vermaatschappelijking van de zorg. Zorgbehoevenden zullen verplicht worden om mee te stappen in een ondersteuningsplan dat er op gericht is om zo veel mogelijk van de zorgen door hun eigen netwerk (familie en vrienden) en reguliere diensten (thuisverpleging, familie-en poetshulp en welzijnsdiensten) te organiseren. Pas als er dan nog een ondersteuningsnood overblijft, zal men via een erkenning door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) beroep kunnen doen op de niet rechtstreeks toegankelijke gespecialiseerde zorg.

Daarbij kiest men voor een tweetrapssysteem. Iedereen met een erkende handicap én een aantoonbare ondersteuningsnood zou een basisondersteuningsbudget (BOB) krijgen van slechts 300 euro. Hiermee kan men zorg inkopen bij reguliere diensten en de rechtstreeks toegankelijke zorg. Aan de hand van het verplichte ondersteuningsplan gaat men dan na of er nog noden zijn. Wanneer dit het geval is kan men een persoonsvolgend budget (PVB) krijgen. Dit bedrag wordt niet bepaald door de reële zorgnood, maar door de nood die nog overblijft na aftrek van de inzet van het persoonlijk netwerk en wat men kan inschakelen via het BOB. Hiermee verengt men de toegang tot de gespecialiseerde (dure) zorg en laat men het nu al erg zwaar belaste netwerk gratis inspringen.

WIE HULP VRAAGT, WORDT KOOPWAAR.

De hervorming deelt de sector op in vergunde en niet-vergunde zorg die met elkaar moeten concurreren op de zorgmarkt. In de vergunde zorg, die door de hervorming minder subsidies zal krijgen, zullen kwaliteitsnormen en

personeelsvoorwaarden nog door de overheid bewaakt kunnen worden. De niet-vergunde zorg kan zowel qua prijs, kwaliteitsnormen als personeelsvoorwaarden onder die kwaliteitsnormen gaan. In een situatie waar de BOB en PVB niet zullen volstaan om alle nodige zorg in te kopen, zal al snel de goedkopere, niet vergunde, zorg de bovenhand halen. **Het gevaar voor een neerwaartse spiraal binnen de zorgsector wordt zo reëel.**

Een gelijkaardige tendens zien we in de Antwerpse sociale sector waar men recent besliste om een aantal daklozenprojecten op de markt te gooien. Verschillende spelers, ook commerciële, zullen met elkaar concurreren om de projecten binnen te halen. Ook hier dreigt, in navolging van Nederland waar reeds een groot deel van de sociale sector vermarkt werd, een daling van kwaliteit van de hulpverlening en van de arbeidsvoorwaarden. Op 30/05 werd een eerste succesvolle waarschuwingsactie georganiseerd door het Sociaal Werk Actie Netwerk. SWAN kondigde reeds nieuwe acties aan en oriënteert zich daarvoor op het actieplan van de vakbonden.

HULP VERLENEN TEN KOSTE VAN DE EIGEN GEZONDHEID

Minister Muylers heeft midden mei eenzijdig beslist om de Vlaamse premie voor de landingsbaan (tijdscrediet) af te schaffen voor niet-hulpverlenend personeel. Administratieve bedienden, onthaalmedewerkers aan de balie, logistiek personeel, ICT, ... zullen bij het uitbollen na een lange carrière in de zorgsector veel inkomen verliezen, of ze moeten blijven werken tot de verhoogde pensioenleeftijd. Dit in een sector waar alle werknemers geconfronteerd werden met een verhoogde werkdruk. Vandeuren beknipte afgelopen jaar nog op de portefeuilles, waardoor voor vele werknemers het water aan de lippen staat. Ook voor niet-hulpverlenend personeel die binnen beperkte uren meer werk moeten verzetten.

De tax shift zou in de zorgsector extra jobs opleveren. Dat is echter een vergiftigd geschenk: door de lasten te verlagen

wordt in de sociale zekerheid beknipt. Het uitgestelde loon van werknemers vermindert op deze wijze. De extra man- en vrouwkracht komt bovendien niet tegemoet aan de noden van de sector: de vragen stijgen, ze worden steeds complexer en ze vragen meer registratie. Het nieuwe VIA akkoord dat vanaf september onderhandeld wordt, kan een aantal directe verbeteringen brengen: bijkomende jobs, portefeuilles gekoppeld aan anciënniteit, de toenemende registratie compenseren, verbeteringen in het statuut van zorgverstreker, ... Deze eisen zijn echter geen garantie. 5 jaar geleden kwam er een 13^e maand bij, slechts door opbouwende acties. Strijd loont! Vanaf september zal dit nog meer nodig zijn dan 5 jaar geleden!

Het overleg in de sector kent zijn grenzen: Muyters beslist eenzijdig om de premie voor de landingsbaan te beperken, Vandeuren bespaart op personeel, de werkgeversorganisaties gaan mee in commercialisering, ... Slechts door ons te organiseren en collectief strijd te voeren, zullen we besparingen stoppen en vooruitgang realiseren!

ALS HET REGENT IN DE VLAAMSE SECTOREN, DRUPPELT HET IN DE FEDERALE SECTOREN ... ?

In het kader van de besprekingen over de uit te voeren **besparingen in het RIZIV**, zou in een voorstel dat momenteel op tafel ligt sprake zijn van **besparingen op personeel van de gezondheidszorg in een aantal federale sectoren**. In 2005 was in het kader van het sociaal meerjarenakkoord een eindeloopbaanmaatregel verkregen die, in verschillende fases (45 jaar, 50 jaar en 55 jaar) de werklust diende te verlichten van het personeel.

Concreet zou het voorstel dat de Minister van Volksgezondheid vandaag overweegt, inhouden dat de leeftijd van 45 jaar wordt verhoogd naar 46 jaar om 2 uur per week vrijstelling of een gelijkwaardige premie van 5,26 % berekend op het voltijds loon te kunnen genieten. Dit is onaanvaardbaar aangezien hiermee terug de spiraal van moeilijke werkomstandigheden op gang komt. Integendeel, door de langere loopbanen, zou er een bijkomende trap in de arbeidsduurvermindering moeten voorzien worden op 60 jaar.

SAMEN IN VERZET TEGEN DE BESPARINGSPOLITIEK VAN VLAAMSE EN FEDERALE REGERING!

Op alle beleidsniveaus worden er harde besparingen doorgevoerd. De afschaffing van de 38-uren week en het invoeren van onbeperkte interimarbeid zijn maar een greep uit de recentste maatregelen. De rechtse regering krijgt haar beleid niet meer verkocht. Het ongenoegen over deze politiek ligt aan de basis van een stakingsgolf die over het land trekt.

Wie denkt dat deze regering op haar maatregelen terug zal komen, is naïef of van kwade wil. Deze regering kent een unieke samenstelling, daarvan geen gebruik maken om "het DNA van België te wijzigen" zoals Michel zei, is geen optie.

Enkel door deze regering ten val te brengen, kunnen we haar maatregelen stoppen. Dit moet de inzet van het huidige actieplan zijn.

Dat zal enkel lukken wanneer het actieplan breed gesteund wordt. De eerste betoging was met 80.000 aanwezigen geslaagd. We moeten onze collega's die nog niet mee zijn, overtuigen. Organiseer personeelsvergaderingen op het werk of vraag het aan een vakbondsafgevaardigde. Geef er toelichting, maar leg ook het actieplan voor zodat het gedragen wordt door een collectieve beslissing. Denk na over hoe je een piket zal organiseren en werk specifieke eisen uit voor een werking van het bedrijf en de sector in het belang van heel de gemeenschap in plaats van de winst. Zo moet zorg terug volledig in publieke handen komen en dit onder controle van zorggebruikers en personeel om de kwaliteit van de zorg en dus ook van de arbeidsvoorwaarden te garanderen.

"Polsslag" zag het levenslicht in 2004 tijdens de Witte Woede als een actieblad van en voor strijdbare en kritische vakbondsmilitanten in zowel ACV als ABVV. Dit netwerk ontstond op initiatief van vakbondsafgevaardigden en militanten van de **Linkse Socialistische Partij (LSP / socialisme.be)** maar staat open voor elke strijdbare activist in de sector.

In 2007 startte de gelijknamige blog. Op **facebook** zijn we te vinden onder de naam "**RESPECT voor de werknemers in de ZORG.**" Als je regelmatig op de hoogte wenst gebracht te worden van de handel en wandel in de non/social profit en bijvoorbeeld ook de leerrijke ervaringen van de witte woede in het buitenland wil volgen: aarzel dan niet om lid te worden van deze facebookgroep.

Weg met TINA ! There Is No Alternative ?

De regering zegt dat er geen alternatief is op haar besparingsprogramma. Dat is er wel: een samenleving gebaseerd op solidariteit. Dat verkrijgen, vereist een kordaat politiek initiatief dat open staat voor nieuwe sociale bewegingen, de PVDA en andere krachten van radicaal links, ook LSP. Wij zijn ervan overtuigd dat dergelijk initiatief een verpletterend enthousiasme kan opwekken. Wil je daarop niet wachten, maar helpen bouwen aan een solidaire, echt democratische en socialistische maatschappij, niet alleen in woorden of ergens in een verre toekomst, maar vanaf vandaag? Neem dan contact op met LSP.